

Endelig har de italienske myndigheder ikke forklaret, om disse alternative foranstaltninger, som er mindre indgribende over for advokater med hjemsted i andre medlemsstater, er blevet undersøgt, ligesom de italienske myndigheder ikke har angivet, hvorfor den almeninteresse, som søges beskyttet, ikke allerede er beskyttet ved de bestemmelser, som regulerer advokatgerningen i de andre medlemsstater i Fællesskabet.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Anotato Dikastirio Kyprou (Grækenland) den 22. december 2008 — Symvoulio Apochetefseon Lefkosias mod Anatheoritiki Archi Proforon

(Sag C-570/08)

(2009/C 55/20)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Anotato Dikastirio Kyprou

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Symvoulio Apochetefseon Lefkosias

Sagsøgt: Anatheoritiki Archi Proforon

Præjudicielt spørgsmål

Giver artikel 2, stk. 8, i direktiv 89/665/EF ordregivende myndigheder ret til at rejse sag til prøvelse af afgørelse om ophævelse fra de organer, der er ansvarlige for klageprocedurerne, når disse organer ikke er retsinstanser?

Sag anlagt den 22. december 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-571/08)

(2009/C 55/21)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved W. Mölls og L. Pignataro, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold artikel 9, stk. 1, i direktiv 95/59/EF (⁽¹⁾), idet den har fastsat en mindstepris for cigaretter samt en frist på 120 dage til godkendelse af en prisændring for forarbejdet tobak.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Om minimumsprisen

Kommissionen har gjort gældende, at Den Italienske Republik har tilsidesat artikel 9, stk. 1, i direktiv 95/59/EF (og artikel 5 i direktiv 72/464/EØF (⁽²⁾), som artikel 9, stk. 1, erstatter, og som i det væsentlige er identisk med artikel 5). Med denne bestemmelse indføres princippet om, at fabrikanter og importører frit fastsætter de maksimale detailsalgspriser. Ifølge nævnte princip kan medlemsstaterne ikke henvise til »kontrol med prisniveauet«, »overholdelse af fastsatte priser« eller til fastsættelse af en skala for detailsalgspriser i henhold til artikel 9, stk. 2, i direktiv 95/59/EF som begrundelse for en skønsudøvelse ved fastsættelsen maksimale salgspriser.

En mindstepris kan ikke begrundes i hensynet til beskyttelse af den offentlige sundhed. Dette formål, som fællesskabslovgiver har taget hensyn til, kan nemlig opnås gennem en forhøjet beskatning af cigaretter i henhold til de beskatningsparametre, der er relevante i forhold til den konkrete medlemsstat.

Den italienske regering argumenter om, at der som følge af for høje priser eller priser, der ikke er markedsrelaterede, vil være en risiko for stigende smugleri af tobaksvarer eller varemærkeforfalskede varer, er også ubegrundet. Dette argument er baseret på den italienske regerings ubegrundede påstande, der ikke er understøttet af nogen beviser. Den italienske regering har nemlig ikke redegjort for, hvordan en prisforskel, der er en følge af en afgiftsforhøjelse, skulle kunne medføre et stigende antal tilfælde af svig, end tilfældet ville have været ved anvendelsen af en mindsteprispolitik. Kommissionen har gjort gældende, at det inden for rammerne af fællesskabsretten tilkommer den enkelte medlemsstat at udøve den nødvendige kontrol med henblik på opkrævning af skyldige skatter. Denne kontrol må på ingen måde berøre medlemsstaternes forpligtelse til at iagttage bestemmelserne i direktiv 95/59/EF, herunder artikel 9.

Om fristen på 120 dage til at opnå en godkendelse af en prisændring for forarbejdet tobak

Med henblik på markedsføringen i Italien skal priserne på forarbejdet tobak optages på den officielle prisliste. Ansøgningen om optagelse på listen skal sendes til Ministero dell'Economia e delle Finanze (Finansministeriet) — Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (uafhængigt organ, som forvalter statsmonopolerne) (AAMS). AAMS har ikke nogen skønsbeføjelser i forbindelse med optagelsen på prislisterne. Det er Kommissionens opfattelse, at den af de italienske myndigheder fastsatte frist på

120 dage, som er alt for lang, til at besvare ansøgningen om en prisændring bevirker, at princippet om, at de erhvervsdrivende frit kan fastsætte mindstepriser i artikel 9, stk. 1, i direktiv 95/59/EF, tilsidesættes.

(¹) Rådets direktiv 95/59/EF af 27.11.1995 om forbrugsbeskatning af forarbejdet tobak bortset fra omsætningsafgift (EFT L 291, s. 40).

(²) Rådets direktiv 72/464/EØF af 19.12.1972 om forbrugsbeskatning af forarbejdet tobak bortset fra omsætningsafgift (EFT L 303, s. 1).

Sag anlagt den 22. december 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-572/08)

(2009/C 55/22)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Aresu og W. Mölls, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 90 EF, idet den har tildelt skattefordele til smøreolier, der er regenereret af italiensk olieaffald, samtidig med at den ikke tildeler samme skattefordele til smøreolier, der er regenereret af olieaffald fra andre medlemsstater (artikel 62 i bekendtgørelse om lovbestemmelser om afgifter af fremstilling og forbrug samt om strafretlige og administrative sanktioner på området [Testo unico delle disposizioni legislative concernenti le imposte sulle produzioni e sui consumi e relative sanzioni penali e amministrative], som blev godkendt ved lovdekret nr. 504 af 26.10.1995 i henhold til fortolkningen af Agenzia delle Entrate cirkulære nr. 24/D af 5.5.2004 og af artikel 1, stk. 116, i lov nr. 266 af 23.12.2005).

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har kritiseret de italienske myndigheder for at opretholde en ordning med skattefordele for regenererede smøreolier, der begunstiger den nationale produktion til skade for produktionen fra andre medlemsstater, hvilket åbenbart er i strid med det princip om forbud mod forskelsbehandling, der på skatte- og afgiftsområdet er foreskrevet i artikel 90 EF.

Den omhandlede ordning svarer til en tidligere ordning om skattefordele, som Domstolen allerede tilsidesatte i 1980. De argumenter, som Den Italienske Republik har fremført til støtte for den nye ordnings overensstemmelse med fællesskabsretten, retfærdiggør ikke vedtagelsen af den nye ordning.

Sag anlagt den 22. december 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-573/08)

(2009/C 55/23)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Recchia, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13 og 18 i direktiv 79/409/EØF (¹),

— idet gennemførelseslovgivningen ikke er fuldstændig direktivkonform, og

— idet ordningen til gennemførelse af direktivets artikel 9 ikke sikrer, at de undtagelser, som de kompetente italienske myndigheder har vedtaget, overholder de betingelser og krav, der fremgår af denne artikel.

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen er af den opfattelse, at den italienske lovgivning ikke udgør en fuldstændig og konform gennemførelse af direktiv 79/409/EØF:

Artikel 2: ikke gennemført.

Artikel 3: ikke gennemført direktivkonformt som følge af den manglende gennemførelse af artikel 2.

Artikel 4, stk. 4: ikke gennemført.

Artikel 5: Forbuddet mod forsætlig ødelæggelse og beskadigelse af reder og æg samt forbuddet mod forsætlig forstyrrelse af de fugle, der omfattes af direktivets beskyttelse, er ikke gennemført.

Artikel 6: Forbuddet mod transport med henblik på salg er ikke gennemført.